

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr.87/14
Luxemburg, 19 iunie 2014

Concluziile avocatului general în cauza C-268/13
Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu și Casa
Națională de Asigurări de Sănătate

În opinia avocatului general Cruz Villalón, un stat membru este obligat să autorizeze prestarea unui serviciu medical în alt stat al Uniunii atunci când imposibilitatea prestării acestuia pe teritoriul său este expresia unei deficiențe punctuale și tranzitorii existente în cadrul instituțiilor sale spitalicești

Avocatul general consideră însă că, atunci când este vorba despre o problemă cu caracter structural, statul membru nu este obligat să autorizeze prestarea acestui serviciu în alt stat, cu excepția cazului în care această autorizare nu periclitează viabilitatea sistemului său de securitate socială

În temeiul dreptului Uniunii¹, un lucrător poate fi autorizat să se deplaseze pe teritoriul unui alt stat membru pentru a beneficia de tratament corespunzător bolii sale, beneficiind în acest stat de prestațiile necesare ca și cum ar fi asigurat în cadrul sistemului de securitate socială a acestui stat, costurile fiindu-i rambursate de statul de reședință. Statul membru de reședință nu poate refuza această autorizație atunci când tratamentul pe care îl necesită lucrătorul figurează printre prestațiile acoperite de legislația sa și nu îi poate fi acordat în timp util pe teritoriul său, luându-se în considerare starea sa actuală de sănătate și evoluția probabilă a bolii.

Doamna Petru, cetățean român, suferă de o afecțiune gravă care, după ce s-a înrăutățit, a determinat-o să se adreseze unui centru medical specializat din Timișoara (România), unde s-a determinat că starea sa era de o gravitate care necesita o intervenție de urgență. În decursul spitalizării, doamna Petru a observat că respectivul centru se confrunta cu o carență de materiale medicale de primă necesitate și cu o afluență semnificativă de pacienți, motive pentru care, ținând seama și de gradul de complexitate a intervenției chirurgicale la care urma să fie supusă, a solicitat autorizația de a i se efectua intervenția în Germania.

Deși solicitarea i-a fost respinsă, doamna Petru a decis să suporte intervenția chirurgicală în Germania. Costul total al intervenției a fost de aproximativ 18 000 de euro, sumă a cărei rambursare o solicită autorităților române.

Tribunalul Sibiu (România), sesizat cu această cauză, solicită Curții să stabilească dacă o carență generalizată a condițiilor sanitare de primă necesitate în statul de rezidență este o situație în care este imposibilă acordarea tratamentului, astfel încât cetățeanul acestui stat membru își poate exercita dreptul de a fi autorizat să beneficieze de tratamentul respectiv în alt stat membru, pe seama sistemului de securitate socială din statul său de reședință.

În această materie există deja o jurisprudență a Curții, însă **aceasta este prima ocazie în care necesitatea de a beneficia de asistență medicală în alt stat membru ar fi determinată de condițiile precare care afectează statul de reședință.**

¹ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și consolidată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 din 2 decembrie 1996 (JO 1997 L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35). Faptele din procedura principală au avut loc anterior intrării în vigoare a reformei instituite prin Regulamentul (CE) nr. 592/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 (JO L 177, p. 1).

În concluziile sale prezentate astăzi, avocatul general Cruz Villalón analizează două întrebări diferite: (1) dacă o deficiență sau o carență a condițiilor materiale dintr-un spital, în anumite împrejurări, poate echivala cu o situație în care, în statul menționat, nu se poate efectua în timp util o anumită prestație medicală care este totuși inclusă în rândul prestațiilor acoperite de sistemul de securitate socială și (2) dacă situația este aceeași atunci când există carențe sau deficiențe structurale în cadrul instituțiilor sanitare.

După ce amintește că serviciile sanitare, inclusiv cele publice, sunt servicii cu caracter economic și sunt guvernate de libera circulație a serviciilor, avocatul general arată că, deși statele membre pot supune unui regim de autorizare acordarea acestor servicii în alt stat membru pe seama statului de reședință, acestea pot refuza acordarea autorizației numai atunci când se poate aplica în timp util pe teritoriul său un tratament identic sau la fel de eficace.

Avocatul general amintește jurisprudența în materie, semnalând că un pacient dintr-un stat membru, afiliat unui sistem public de sănătate are dreptul de a se deplasa în alt stat al Uniunii, pe seama sistemului de securitate socială din statul său de reședință, când se poate aplica în timp util un tratament identic sau la fel de eficace în acest alt stat, dar nu și în statul de reședință. În acest caz, sistemul de afiliere al pacientului va acoperi cheltuielile acestuia în străinătate. Dacă nu se îndeplinesc aceste condiții, pacientul se poate deplasa în străinătate și poate obține serviciul la care avea dreptul în statul său de afiliere, însă poate solicita numai costul prevăzut în acest stat, iar nu pe cel facturat la locul prestării serviciului.

În ceea ce privește prima întrebare, avocatul general arată că, dat fiind că dreptul Uniunii nu distinge în funcție de motivele pentru care o anumită prestație nu poate fi acordată în timp util, **trebuie să se considere că o carență punctuală a condițiilor materiale echivalează cu o deficiență legată de carența de personal medical.** În consecință, în opinia sa, **statul membru este obligat să autorizeze prestarea în alt stat al Uniunii a unui serviciu medical** inclus între prestațiile acoperite de sistemul său de securitate socială atunci **când o deficiență cu caracter conjunctural dintr-una dintre instituțiile sale spitalicești face efectiv imposibilă prestarea acestuia.**

În schimb, drept răspuns la a doua întrebare examinată, avocatul general consideră că, **atunci când carența condițiilor materiale** necesare pentru îndeplinirea prestației sanitare respective **este expresia unei deficiențe structurale, statul membru nu este obligat să autorizeze prestarea în alt stat al Uniunii a unui serviciu inclus între prestațiile acoperite de sistemul său de securitate socială**, chiar dacă aceasta poate implica imposibilitatea realizării efective a anumitor prestații sanitare, **cu excepția cazului în care autorizația respectivă nu periclitează viabilitatea sistemului său de securitate socială.**

Avocatul general arată în această privință că statul membru care se află în această situație de deficiență structurală **nu ar fi capabil să facă față obligațiilor economice determinate de o emigrare sanitară masivă** a persoanelor afiliate la sistemul său de securitate socială și subliniază că tocmai **una dintre limitele exercitării liberei prestări a serviciilor în sectorul serviciilor sanitare o constituie periclitarea prestării acestor servicii și a tuturor eforturilor de planificare și de raționalizare efectuate în acest sector vital în statul de reședință al pacientului.**

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106